

[Aage Fogh.]

medlem af bevillingsnævnet kan komme i vanskelige situationer overfor kolleger. Derfor finder jeg det rettest, at paragraffen beholder den udformning, den har.

Jeg er også ganske sikker på, der vil være delte meninger om bestemmelsen om, at der kan gives bevilling til forsamlingshuse. Jeg har overvejet spørgsmålet nøje og er i princippet af den opfattelse, at skal der drikkes, om jeg så må sige, må det helst ske under så gode forhold som muligt, da smugdrikkeri er den værste form for drikkeri, der findes. Nægtes kan det desværre ikke, at nogle steder udover landet er det efter fester i vore forsamlingshuse ikke ganske få tomme flasker, man finder i nabolaget dagen derpå — det er jo sådan ved smugdrikkeri, at det nærmest er en pligt at tømme flasken. Jeg er derfor standset ved den opfattelse, at hvor lokaliteterne er indrettet — som det er nævnt i lovforslaget — med selvstændig indgang til såvel restaurationen som til mødelokalerne, vil det være forsvarligt at give en bevilling og så iøvrigt påse, at virksomheden drives efter gode og sunde principper.

Spørgsmålet om marketenderierne er jo et af de store og vanskelige områder; derfor skal jeg ikke sige ret meget om det her ved førstebehandlingen, men jeg forbeholder mig i udvalget at udbede mig ikke så ganske få oplysninger. Jeg skal ikke nægte, at det virker ubehageligt på mig, når jeg i kommissionsbetænkningen ser politimesteren i Aarhus udtale, at han mener at have erfaring for, at en del af de drikkerier og op-tøjer, der har været i byen, er startet med drikkeri i marketenderier. Jeg vil derfor gerne have undersøgt det nærmere, når afholdsfolkene i kommissionen oplyser, at deres arbejde i forbindelse med antabusskurene har givet dem oplysning om, at der ofte finder salg af spiritus sted i marketenderier. At salget af spiritus i marketenderier i løbet af en uge for en enkelt mand kan dreje sig om 25—50 kr., er efter min mening misbrug af denne virksomhed, og derfor vil der også være grund til at træffe foranstaltninger herimod. Man kan selvfølgelig sige, at det er en privat sag, men jeg har den opfattelse, at når en mand forfalder til at drikke for mellem 25 og 50 kr. om ugen, så er det på grund af sygdom eller i hvert fald tilbøjelig-

heder, han ikke selv behersker, og så synes jeg, det er forsvarligt — hvis det er muligt — at foretage indgreb heroverfor.

I det store og hele finder jeg, at kommissionen har gjort et udmærket arbejde. Jeg finder også, at den højtærede minister i det store og hele fortjener ros for det lovforslag, der er fremsat, og jeg vil medvirke til at gennemføre det. Jeg vil gerne medvirke til, at man måske skærper det på visse områder og lemper det på andre, og jeg vil gerne medvirke til at fremskaffe forhold, der kan give bedre betingelser for vore restauratører og sundere betingelser for det liv, der ud folder sig på dette område.

Jeg skal ikke nægte, at det virker chokerende, når et udsnit af beværterne sender os, det danske folketing, en meddelelse om, at 53 pct. af deres medlemmer er tiltalt efter toldloven, altså på grund af omgåelse af reglerne om restaurationsskatten. Jeg har altid haft den opfattelse, at man i hvert fald må stille det krav til den lovgivning, vi gennemfører, at dens regler skal kunne kontrolleres, men de skal også kunne efterleves, og når 53 pct. af restauratørerne er tiltalt for overtrædelse af disse bestemmelser, er der noget galt, det er givet. Det er vist lige så givet, at restaurationsskatten er den direkte årsag til de allerfleste af de vanskeligheder, man står overfor i forbindelse med beværterloven. Spørgsmålet om selskabslokalers benyttelse, spørgsmålet om marketenderierne og mange andre spørgsmål er jo netop fremkaldt af den kendsgerning, at man har lagt denne kæmpeskat på 25 pct. på nydelse af spiritus i restauranter.

Derfor glædede det mig overordentligt, at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, i dag gik ind for en ændring på dette område. Jeg har selv gentagne gange, når talen har været om denne restaurationsskat, været inde på, at der var grund til en ændring. Jeg forstår, at der nu er mulighed herfor, selvfølgelig ikke i forbindelse med dette lovforslag; men restaurationsskatten kommer jo til behandling senere, og da tror jeg det vil være klogt og rigtigt at foretage en ændring.

Lad os give restauratørerne i Danmark bedre betingelser, end de har i dag, men lad os også stille strengere krav til dem, først og fremmest naturligvis, at de overholder